

บทที่ 7

ปัจจัยพื้นฐานและระเบียบพิธีการ

ปัจจัยพื้นฐานและระเบียบพิธีการเป็นส่วนที่ดำเนินการโดยภาครัฐเป็น Public Sector เพื่อให้บริการแก่ประชาชนทั่วไป และเอื้ออำนวยประโยชน์ให้กับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โดยส่วนสำคัญที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ได้แก่ โครงสร้างพื้นฐาน และระเบียบพิธีการเข้า-ออกประเทศ สำหรับให้บริการและจัดระเบียบแก่ประชาชนและนักท่องเที่ยว ดังนี้

1. โครงสร้างพื้นฐาน

โครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure) หรือสาธารณูปการ ปัจจัยพื้นฐานที่ให้บริการแก่ประชากรในประเทศ และถือเป็นปัจจัยพื้นฐานทางการท่องเที่ยว เนื่องจากนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้าไปท่องเที่ยวในประเทศใดก็ตาม จะใช้บริการสาธารณูปโภคในประเทศนั้นด้วย การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้มาตรฐานทัดเทียมอารยะประเทศ นอกจากจะเป็นประโยชน์ต่อประชากรในพื้นที่ ยังเป็นการส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของประเทศให้มีศักยภาพเพิ่มมากขึ้น โครงสร้างพื้นฐานทางการท่องเที่ยวที่สำคัญได้แก่

(1) **เส้นทางคมนาคม** เส้นทางคมนาคมเป็นส่วนสำคัญของการขนส่งนักท่องเที่ยว นำพานักท่องเที่ยวไปสู่จุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยว ปัจจุบันเส้นทางคมนาคมทางอากาศ มีความสำคัญสำหรับการเดินทางระหว่างประเทศหรือนักท่องเที่ยวต่างประเทศ จะต้องพัฒนาท่าอากาศยานให้มีมาตรฐานความปลอดภัย เพิ่มจำนวนและกระจายให้ทั่วทุกภูมิภาคและแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญ ส่วนเส้นทางคมนาคมทางบก โดยเฉพาะถนนมีความสำคัญสำหรับการเดินทางท่องเที่ยวภายในประเทศ หรือการเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยว จะต้องมียานขนส่งสำหรับเป็นจุดรับส่งผู้โดยสาร มีบริการรถโดยสาร ถนนจะต้องได้มาตรฐานมีความปลอดภัย ไม่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุได้ง่าย

มีสัญญาณจราจร ที่จอดพักรถ ที่กัลักรถ ในระหว่างเส้นทางถนนต้องมีป้ายบอกเส้นทาง ระยะทาง ป้ายบอกแหล่งท่องเที่ยว จุดแวะพัก รวมทั้งมีบริการปั้มน้ำมัน ร้านอาหาร เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ผู้เดินทาง

(2) ไฟฟ้า ไฟฟ้าเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับแสงสว่างและพลังงาน สำหรับเครื่องใช้และสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับการท่องเที่ยว เมืองท่องเที่ยวใหญ่ ๆ จะมีความต้องการใช้ไฟฟ้าในปริมาณสูง สำหรับสถานที่พักรวมและสถานบันเทิงเรีงรมย์

(3) น้ำประปา น้ำประปาเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการอุปโภคและ บริโภคของนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะโรงแรมจะเป็นสถานที่ที่ใช้น้ำปริมาณที่สูงมาก สำหรับการอุปโภคของนักท่องเที่ยว และการซักล้างทำความสะอาดในระบบโรงแรม แหล่งท่องเที่ยว และสถานที่พักรวมประเภทรีสอร์ตรวมทั้งสนามกอล์ฟ จะใช้น้ำเพื่อการบำรุงรักษา ต้นไม้และหญ้าในปริมาณที่สูงด้วย

ไฟฟ้าและน้ำประปาจะมีสัดส่วนความต้องการที่จะใช้ในเมืองท่องเที่ยวใหญ่ ๆ และแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญสูงมาก ต้องมีการเตรียมการและการจัดการ ระบบไฟฟ้าและน้ำประปาให้มีจำนวนเพียงพอต่อการให้บริการ และควรคำนึงถึงความปลอดภัยในระบบไฟฟ้า และคุณภาพความสะอาดของน้ำด้วย สถานที่บางแห่งขาดแคลนน้ำ อาจนำวิธีการรีไซเคิล (recycle) มาใช้โดยนำน้ำใช้แล้วมาผ่านขบวนการ แล้วนำไปใช้ ในระบบสุขา การทำความสะอาดพื้นที่ หรือรดน้ำต้นไม้ จะช่วยประหยัดน้ำไว้ใช้เพื่อ ประโยชน์อื่น ๆ ได้อีกทางหนึ่ง

(4) การสื่อสาร ผู้เดินทางไม่ว่าจะเป็นนักท่องเที่ยวหรือนักธุรกิจ เมื่อเดินทางไปแห่งใดมักจะต้องการใช้บริการสื่อสาร อาจติดต่อกลับไปที่บ้านหรือที่อื่น ๆ ด้วยกิจธุระบางประการ ในระหว่างการเดินทางจึงจำเป็นต้องมีระบบสื่อสารโทรคมนาคม สำหรับให้บริการทั้งนักท่องเที่ยวและผู้ประกอบการท่องเที่ยวซึ่งมีความจำเป็นต้องใช้ติดต่อธุรกิจ

(5) การสุขาภิบาล เป็นการจัดการในเรื่องของระบบระบายน้ำ การกำจัดน้ำทิ้ง ขยะมูลฝอย การรักษาความสะอาด และการจัดระเบียบอื่น ๆ ซึ่งมีผล ต่อภาพพจน์ของสิ่งแวดล้อมภายในเมืองหรือพื้นที่ท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวย่อมต้องการ พบเห็นสิ่งสวยงาม สะอาดเป็นระเบียบ ดูเจริญตาพาให้รื่นรมย์ในระหว่างการเดินทาง ท่องเที่ยวในประเทศนั้น ๆ

(6) การสาธารณสุข เป็นการบริการด้านสุขภาพอนามัย โดยจะมีสถานอนามัย คลินิก โรงพยาบาล สำหรับให้บริการอย่างทั่วถึง ทั้งในเมืองและส่วนภูมิภาค นักท่องเที่ยวอาจต้องใช้บริการในกรณีประสบอุบัติเหตุหรือมีอาการเจ็บป่วยในระหว่างการเดินทาง การมีสถานพยาบาลที่มีมาตรฐานสามารถรองรับและให้บริการด้านสุขภาพแก่นักท่องเที่ยว จะสร้างความมั่นใจให้กับนักท่องเที่ยวได้ทางหนึ่ง ในการที่จะตัดสินใจเดินทางท่องเที่ยวไปยังแหล่งท่องเที่ยว นั้น ๆ ปัจจุบันสถานพยาบาลสามารถนำมาเป็นจุดขายทางการท่องเที่ยวได้ เช่น การท่องเที่ยวเพื่อสุขภาพ นักท่องเที่ยวอาจเดินทางเพื่อวัตถุประสงค์ของการฟื้นฟูสุขภาพ รักษาความงาม รักษาโรค หรือเข้ารับการผ่าตัด จากสถานพยาบาลที่มีชื่อเสียงความชำนาญด้านต่าง ๆ

(7) การรักษาความปลอดภัย เป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่มีผลต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยว หากแหล่งท่องเที่ยวใดไม่มีความปลอดภัย สถานการณ์ไม่มั่นคงก็ยากที่จะจูงใจให้นักท่องเที่ยวเดินทางมาเยือน เพราะนอกเหนือจากความงดงามของทรัพยากรท่องเที่ยว และความสะดวกสบายในการเดินทาง นักท่องเที่ยวยังต้องการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน โดยทั่วไปจะต้องมีสถานีตำรวจกระจายอยู่ทั่วพื้นที่ และควรมีตำรวจท่องเที่ยว สำหรับให้บริการแก่นักท่องเที่ยว ซึ่งจะดูแลในเรื่องของความปลอดภัย การหลอกลวงและเอาเปรียบนักท่องเที่ยง

2. ระเบียบพิธีการ

นักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เดินทางเข้าไปท่องเที่ยวประเทศไทยก็ตาม จะต้องปฏิบัติตามระเบียบพิธีการของประเทศนั้น ๆ ระเบียบพิธีการดังกล่าวนอกจากจะใช้เพื่อการตรวจตราชาวต่างประเทศที่เดินทางเข้ามาในประเทศไทย และจัดเก็บภาษีศุลกากรแล้วยังต้องเฝ้าอำนวยความสะดวกให้แก่ชาวต่างประเทศ ที่จะเดินทางเข้ามาเพื่อการท่องเที่ยวหรือธุรกิจด้วย ประเทศไทยก็มีระเบียบพิธีการเข้าประเทศที่เข้มงวดและยุ่งยากเกินไปจะทำให้นักท่องเที่ยวไม่อยากจะเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยนั้น ๆ อาจมีผลให้เปลี่ยนจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยวไปยังประเทศอื่น ที่มีทรัพยากรท่องเที่ยวใกล้เคียงกัน แต่มีระเบียบพิธีการหรือการอำนวยความสะดวกในการเข้า - ออก ประเทศที่ดีกว่า

2.1 ระเบียบพิธีการเข้า - ออกประเทศ

ประเทศไทย ใช้พระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. 2522 สำหรับคนเข้าเมือง หรือ คนต่างด้าวซึ่งเข้ามาภายในราชอาณาจักร โดยมีสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง เป็นหน่วยงานที่รับผิดชอบปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติซึ่งมีสาระสำคัญดังนี้

การเข้าและออกนอกราชอาณาจักร

มาตรา 11 บุคคลซึ่งเดินทางเข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักร จะต้องเดินทางเข้ามาหรือออกไปตามช่องทางด่านตรวจคนเข้าเมือง เขตท่า สถานีหรือท้องที่ตามกำหนดเวลา

มาตรา 12 ห้ามมิให้คนต่างด้าว ซึ่งมีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้เข้ามาในราชอาณาจักร

(1) ไม่มีหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางอันถูกต้องและยังสมบูรณ์อยู่ หรือมีแต่ไม่ได้รับการตรวจลงตราในหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางเช่นว่านั้น จากสถานทูตหรือสถานกงสุลไทยในต่างประเทศหรือจากกระทรวงการต่างประเทศ เว้นแต่กรณีที่ไม่ต้องมีการตรวจลงตรา สำหรับคนต่างด้าวบางประเภท การตรวจลงตราและการยกเว้นการตรวจลงตราให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

(2) ไม่มีปัจจัยในการยังชีพตามควรแก่กรณีที่เข้ามาในราชอาณาจักร

(3) เข้ามาเพื่อมีอาชีพเป็นกรรมกร หรือเข้ามาเพื่อรับจ้างทำงาน ด้วยกำลังกาย โดยไม่ได้อาศัยวิชาความรู้ หรือการฝึกทางวิชาการ หรือเข้ามาเพื่อทำงาน อื่น อันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายว่าด้วยการทำงานของคนต่างด้าว

(4) วิกจริต หรือมีโรคอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่กำหนดใน กฎกระทรวง

(5) ยังมิได้ปลูกฝีป้องกันไข้ทรพิษ หรือฉีดวัคซีน หรือปฏิบัติการ อย่างอื่นตามวิชาการแพทย์ เพื่อป้องกันโรคติดต่อตามที่กฎหมายบัญญัติและไม่ยอมให้ แพทย์ตรวจคนเข้าเมืองกระทำการเช่นนั้น

(6) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาของศาลไทย หรือคำสั่งที่ ชอบด้วยกฎหมายหรือคำพิพากษาของศาลต่างประเทศ เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิด หลุโทษหรือความผิดอันได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดที่ยกเว้นไว้ในกฎกระทรวง

(7) มีพฤติการณ์เป็นที่น่าเชื่อว่าเป็นบุคคลที่เป็นภัยต่อสังคม หรือ จะก่อให้เกิดเหตุร้ายอันตรายต่อความสงบสุข หรือความปลอดภัยของประชาชน หรือ ความมั่นคงแห่งราชอาณาจักร หรือบุคคลซึ่งเจ้าหน้าที่รัฐบาลต่างประเทศได้ออกหมายจับ

(8) มีพฤติการณ์เป็นที่น่าเชื่อว่าจะเข้ามาเพื่อค้าประเวณี การค้า หญิงหรือเด็ก การค้ายาเสพติดให้โทษ การลักลอบหนีภาษีศุลกากร หรือเพื่อประกอบ กิจการอื่นที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน

(9) ไม่มีเงินติดตัวหรือไม่มีประกันตามที่รัฐมนตรีประกาศตาม มาตรา 14

(10) รัฐมนตรีไม่อนุญาตให้เข้ามาในราชอาณาจักรตามมาตรา 16

(11) ถูกรัฐบาลไทยหรือรัฐบาลต่างประเทศเนรเทศ หรือถูกเพิก ถอนสิทธิการอยู่อาศัยในราชอาณาจักรหรือในต่างประเทศมาแล้ว หรือถูกพนักงานเจ้า หน้าที่ส่งกลับออกไปนอกราชอาณาจักรโดยรัฐบาลไทยเสียค่าใช้จ่าย ทั้งนี้เว้นแต่รัฐมนตรี ได้พิจารณายกเว้นให้เป็นกรณีพิเศษเฉพาะราย

การเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราว

มาตรา 34 คนต่างด้าวจะเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวได้ จะต้องเข้ามาเพื่อการดังต่อไปนี้

- (1) การปฏิบัติหน้าที่การทูต
- (2) การปฏิบัติหน้าที่ทางราชการ
- (3) การท่องเที่ยว
- (4) การเล่นกีฬา
- (5) ธุรกิจ
- (6) การลงทุนที่ได้รับความเห็นชอบจากกระทรวงทบวงกรมที่

เกี่ยวข้อง

(7) การลงทุนหรือการอื่นที่เกี่ยวข้องกับการลงทุน ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการลงทุน

- (8) การเดินทางผ่านราชอาณาจักร
- (9) การเป็นผู้ควบคุมพาหนะ หรือคนประจำพาหนะที่เข้ามายังท่า

สถานี หรือท้องที่ในราชอาณาจักร

- (10) การศึกษา หรือดูงาน
- (11) การปฏิบัติหน้าที่สื่อมวลชน
- (12) การเผยแพร่ศาสนาที่ได้รับความเห็นชอบจากกระทรวง

ทบวง กรม ที่เกี่ยวข้อง

(13) การค้นคว้าทางวิทยาศาสตร์ หรือฝึกสอนในสถาบันการค้นคว้าหรือสถาบันการศึกษาในราชอาณาจักร

- (14) การปฏิบัติงานด้านช่างฝีมือหรือผู้เชี่ยวชาญ
- (15) การอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

ระยะเวลาที่จะอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักร

มาตราที่ 35 คนต่างด้าวซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวตามมาตรา 34 อธิบดีหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งอธิบดีมอบหมายจะอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรภายใต้เงื่อนไขใด ๆ ก็ได้ ระยะเวลาที่จะอนุญาตให้อยู่ในราชอาณาจักรให้กำหนดดังนี้

- (1) ไม่เกิน 30 วัน สำหรับกรณี ตามมาตรา 34 (4) (8) และ (9)
- (2) ไม่เกิน 90 วัน สำหรับกรณีตามมาตรา 34 (3)
- (3) ไม่เกิน 1 ปี สำหรับกรณีตามมาตรา 34(5) (10) (11) (12) (13) (14) และ (15)
- (4) ไม่เกิน 2 ปี สำหรับกรณีตามมาตรา 34 (6)
- (5) ตามกำหนดระยะเวลาตามความจำเป็น สำหรับกรณีตาม มาตรา 34 (1) และ (2)
- (6) ตามกำหนดระยะเวลาที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน พิจารณาเห็นสมควรสำหรับกรณีตามมาตรา 34 (7)

ในกรณีคนต่างด้าวมีเหตุจำเป็นจะต้องอยู่ในราชอาณาจักรเกินระยะเวลาที่กำหนดใน (1) (2) (3) และ (4) ให้อธิบดีเป็นผู้พิจารณาอนุญาตให้อยู่ต่อไปได้ ครั้งละไม่เกิน 1 ปี และเมื่อได้รับอนุญาตแล้วให้รายงานต่อคณะกรรมการเพื่อทราบพร้อมด้วยเหตุผลภายใน 7 วัน นับแต่วันอนุญาต

การขออนุญาตเพื่ออยู่ในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวต่อไปแต่ละครั้ง ให้คนต่างด้าวยื่นคำขอตามแบบและเสียค่าธรรมเนียมตามที่กำหนดในกฎกระทรวงในระหว่างรอฟังคำสั่งให้คนต่างด้าวผู้นั้นอยู่ในราชอาณาจักรไปพลางก่อนได้

การยกเว้นการตรวจลงตรา

เพื่อให้มีหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เกี่ยวกับการยกเว้นการตรวจลงตราให้แก่ผู้ถือหนังสือเดินทางซึ่งเดินทางมาจากประเทศที่ไม่มีสถานทูตหรือสถานกงสุลไทยตั้งอยู่ที่รัศมีกุ่มยี่งอง และเพื่อกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการยกเว้นการตรวจลงตราให้แก่นักท่องเที่ยว ให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลที่จะส่งเสริมการท่องเที่ยว การยกเว้นการตรวจลงตราตามมาตรา 12(1) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขดังต่อไปนี้

- (1) ผู้ถือหนังสือเดินทางของประเทศที่รัฐบาลของประเทศนั้นได้ทำความตกลงกับรัฐบาลไทย

(2) ผู้ถือหนังสือเดินทางซึ่งเดินทางมาจากประเทศที่ไม่มีสถานทูตหรือสถานกงสุลไทย ตั้งอยู่ตามที่รัฐมนตรีกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีหรือ

(3) ผู้ถือหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรเป็นการชั่วคราวเพื่อการท่องเที่ยวภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้

(ก) มีสัญชาติของประเทศที่รัฐมนตรีกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี และมีสัญชาติของประเทศที่ออกหนังสือเดินทางหรือเอกสารใช้แทนหนังสือเดินทางนั้น

(ข) เข้ามาในราชอาณาจักรโดยพาหนะขนส่งคนโดยสารประเภทเครื่องบินหรือเรือเดินทะเลที่มีขนาด ตั้งแต่ 500 ตันรียีสเตอร์ขึ้นไป หรือตามช่องทางอนุญาตของด่านตรวจคนเข้าเมือง หรือด่านพรมแดนที่เป็นเขตติดต่อกันกับประเทศมาเลเซีย หรือตามช่องทางอนุญาตของด่านตรวจคนเข้าเมืองอื่นตามที่รัฐมนตรีกำหนดและ

(ค) ถ้าเข้ามาในราชอาณาจักรโดยพาหนะขนส่งคนโดยสารประเภทเครื่องบิน เรือเดินทะเล รถไฟ รถขนส่งคนโดยสาร รถยนต์รับจ้าง รถยนต์บริการทัศนาจร หรือรถจักรยานยนต์รับจ้าง ถ้ามี

1) ตั๋วหรือเอกสารที่ใช้เดินทางอย่างใดอย่างหนึ่งของเจ้าของพาหนะ หรือผู้ควบคุมพาหนะที่ชำระค่าโดยสารครบถ้วนแล้ว สำหรับใช้เดินทางกลับออกไปนอกราชอาณาจักรได้ภายในกำหนดเวลา หรือ

2) เอกสารหลักฐานของเจ้าของพาหนะหรือผู้ควบคุมพาหนะแสดงการจองที่นั่งในพาหนะที่ชำระค่าโดยสารครบถ้วนแล้ว สำหรับใช้เดินทางกลับออกไปนอกราชอาณาจักรได้ภายในกำหนดเวลา

ทั้งนี้ เว้นแต่บุคคลซึ่งมีสัญชาติมาเลเซีย หรือบุคคลซึ่งมีสัญชาติอื่นตามที่รัฐมนตรีกำหนด ซึ่งเข้ามาในราชอาณาจักรโดยพาหนะขนส่งคนโดยสารประเภทรถขนส่งคนโดยสาร รถยนต์รับจ้าง รถยนต์บริการทัศนาจร หรือรถจักรยานยนต์รับจ้างตามช่องทางอนุญาตของด่านตรวจคนเข้าเมืองหรือด่านพรมแดนที่เป็นเขตติดต่อกับประเทศมาเลเซีย ไม่ต้องมีตั๋วหรือเอกสารตาม 1) หรือ 2)

ผู้ซึ่งได้รับการยกเว้นการตรวจลงตรา ตาม (2) หรือ (3) ให้อยู่ในราชอาณาจักรได้ไม่เกิน 30 วัน นับแต่วันที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร

รายชื่อประเทศที่คนชาติได้รับการยกเว้นการตรวจลงตรา

ทวีปอเมริกา

1. อาร์เจนตินา
2. บราซิล
3. แคนาดา
4. เม็กซิโก
5. สหรัฐอเมริกา

ทวีปเอเชีย

6. บรูไน
7. สาธารณรัฐสังคมนิยมแห่งสหภาพพม่า
8. สาธารณรัฐอินโดนีเซีย
9. ญี่ปุ่น
10. สาธารณรัฐเกาหลี
11. มาเลเซีย
12. สาธารณรัฐฟิลิปปินส์
13. สาธารณรัฐสิงคโปร์
14. ตุรกี

ออสเตรเลียและย่านแปซิฟิก

15. ออสเตรเลีย
16. ฟิจิ
17. นิวซีแลนด์
18. ปาปัวนิวกินี
19. วานูอาตู
20. ซามัวตะวันตก

ทวีปแอฟริกา

21. คีนยา
22. เซเนกัล
23. สาธารณรัฐแอฟริกาใต้

ทวีปยุโรป

24. ออสเตรีย
25. เบลเยียม
26. เดนมาร์ก
27. ฟินแลนด์
28. ฝรั่งเศส
29. สหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน
30. สาธารณรัฐเฮลเลนิก
31. ไอร์แลนด์
32. ไอร์แลนด์
33. อิตาลี
34. ลักเซมเบิร์ก
35. เนเธอร์แลนด์
36. นอร์เวย์
37. โปรตุเกส

38. สเปน

39. สวีเดน

40. สวิตเซอร์แลนด์

41. สหราชอาณาจักรบริเตนใหญ่และ

42. สหพันธ์สาธารณรัฐสังคมนิยมยูโกสลาเวีย

ไอร์แลนด์เหนือ

การขอรับการตรวจลงตรา ณ ช่องอนุญาตของด่านตรวจคนเข้าเมือง

ในกรณีที่เป็นการเดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร เพื่อการท่องเที่ยวไม่เกิน 15 วัน หากผู้เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร เป็นผู้มีสัญชาติของประเทศที่รัฐมนตรี กำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี และมีสัญชาติของประเทศที่ออกหนังสือเดินทางหรือเอกสารที่ใช้แทนหนังสือเดินทางและมีตัวหรือเอกสารที่ใช้เดินทางซึ่งชำระค่าโดยสารครบถ้วนแล้ว สำหรับใช้เดินทางกลับออกไปนอกราชอาณาจักรภายในกำหนดเวลาไม่เกิน 15 วัน นับแต่วันที่เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร ผู้เดินทางเข้ามาในราชอาณาจักร ดังกล่าวจะยื่นขอรับการตรวจลงตราต่อพนักงานเจ้าหน้าที่กองตรวจคนเข้าเมือง ณ ช่องทางอนุญาตของด่านตรวจคนเข้าเมืองตามที่รัฐมนตรีกำหนดไว้ ได้แก่

- (1) ช่องทางอนุญาต ณ ด่านตรวจคนเข้าเมือง ท่าอากาศยานกรุงเทพ
- (2) ช่องทางอนุญาต ณ ด่านตรวจคนเข้าเมือง ท่าอากาศยานเชียงใหม่
- (3) ช่องทางอนุญาต ณ ด่านตรวจคนเข้าเมือง ท่าอากาศยานภูเก็ต
- (4) ช่องทางอนุญาต ณ ด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานหาดใหญ่
- (5) ช่องทางอนุญาต ณ ด่านตรวจคนเข้าเมือง ท่าอากาศยานเชียงราย

รายชื่อประเทศที่คนชาติจะขอรับการตรวจลงตรา ณ ช่องทางอนุญาตของด่านตรวจคนเข้าเมือง

ทวีปอเมริกา

1. อันติกัวและบาร์บูดา	2. เครือรัฐบาลฮามาส
3. บาร์เบโดส	4. เบลีซ
5. สาธารณรัฐโบลิเวีย	6. สาธารณรัฐชิลี
7. สาธารณรัฐโคลัมเบีย	8. สาธารณรัฐคอสตาริกา
9. เครือรัฐโตมินิกัน	10. สาธารณรัฐโดมินิกัน
11. สาธารณรัฐเอกวาดอร์	12. รัฐเกรนาดา

13. สาธารณรัฐกัวเตมาลา

15. สาธารณรัฐฮอนดูรัส

17. สาธารณรัฐปานามา

19. สาธารณรัฐเปรู

21. เซนต์ลูเชีย

23. สาธารณรัฐซูรินาเม

25. สาธารณรัฐอูรุกวัย

14. สาธารณรัฐเฮติ

16. จาเมกา

18. สาธารณรัฐปารากวัย

20. เซนต์คริสโตเฟอร์และเนวิส

22. เซนต์วินเซนต์และเกรนาดีนส์

24. สาธารณรัฐตรินิแดดและโตเบโก

26. สาธารณรัฐเวเนซุเอลา

ทวีปเอเชีย

27. สาธารณรัฐประชาชนบังกลาเทศ

29. สาธารณรัฐไต้หวัน

31. สาธารณรัฐมัลดีฟส์

33. สาธารณรัฐอิสลามปากีสถาน

28. ราชอาณาจักรภูฏาน

30. สาธารณรัฐอินเดีย

32. ราชอาณาจักรเนปาล

ทวีปออสเตรเลียและย่านแปซิฟิก

34. สาธารณรัฐคิริบาส

36. หมู่เกาะโซโลมอน

38. ตูวาลู

35. สาธารณรัฐนาอูรู

37. ราชอาณาจักรตองกา

ทวีปแอฟริกา

39. สาธารณรัฐบอตสวานา

41. สาธารณรัฐบุรุนดี

43. สาธารณรัฐเคปเวอร์ด

45. สาธารณรัฐชาด

47. สาธารณรัฐโกตดิวัวร์

49. สาธารณรัฐอิเควทอเรียลกินี

51. สาธารณรัฐแกมเบีย

53. สาธารณรัฐกินีบิสเซา

55. สาธารณรัฐไลบีเรีย

40. สาธารณรัฐบูร์กินาฟาโซ

42. สหพันธ์สาธารณรัฐแคเมอรูน

44. สาธารณรัฐแอฟริกากลาง

46. สหพันธ์สาธารณรัฐอิสลามคอโมโรส

48. สาธารณรัฐจิบูตี

50. สาธารณรัฐกาบอง

52. สาธารณรัฐกินี

54. ราชอาณาจักรเลโซโท

56. สาธารณรัฐมาลาวี

57. สาธารณรัฐมาลี
59. มอริเชียส
61. สาธารณรัฐไนเจอร์
63. สาธารณรัฐประชาธิปไตยเซาโตเมและปรินซิเป
65. สาธารณรัฐเซียร์ราเลโอน
67. ราชอาณาจักรสวาซิแลนด์
69. สาธารณรัฐโตโก
71. สาธารณรัฐชาอัวร์
73. ซิมบับเว
58. สาธารณรัฐอิสลามมอริเตเนีย
60. ราชอาณาจักรโมร็อกโก
62. สาธารณรัฐรวันดา
64. สาธารณรัฐเซเชลส์
66. สาธารณรัฐประชาธิปไตยโซมาลี
68. สหสาธารณรัฐแทนซาเนีย
70. สาธารณรัฐยูกันดา
72. สาธารณรัฐแซมเบีย
74. เอิธิโอเปีย

ทวีปยุโรป

75. ราชรัฐอันดอร์รา
77. สาธารณรัฐมอลตา
79. สาธารณรัฐซานมารีโน
81. บัลแกเรีย
76. ราชรัฐลิกเตนสไตน์
78. ราชรัฐโมนาโก
80. นครรัฐวาติกัน
82. แอลมาเนีย

2.2 ระเบียบพิธีการศุลกากร สำหรับผู้เดินทางเข้า-ออกประเทศ

ภาษีศุลกากร

(1) สินค้าทุกชนิดที่นำเข้ามาในประเทศต้องเสียภาษีอากรตาม พ.ร.บ.ศุลกากร พรก.พิกัดอัตราศุลกากร และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง

(2) ของติดตัวผู้โดยสารที่ได้รับยกเว้นภาษีอากรขาเข้ามีดังนี้

- บุหรี่ไม่เกิน 200 มวน
- สุรา 1 ลิตร
- ของใช้ส่วนตัวพอสมควรแก่ฐานะมีมูลค่าไม่เกิน 10,000

บาท

- ของใช้ในบ้านเรือนใช้แล้วย้ายภูมิลำเนากลับ จำนวนพอสมควรแก่ฐานะ

ของต้องห้ามและของต้องจำกัด

(1) ของต้องห้าม คือของที่ห้ามมิให้นำเข้ามาหรือส่งออกไปนอกประเทศไทย เช่น ยาเสพติดให้โทษ สิ่งพิมพ์หรือวัตถุลามก และสัตว์ป่าสงวน เป็นต้น การฝ่าฝืนกฎหมายเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ เช่น มีไว้ในครอบครอง หรือมีไว้เพื่อเสพยา หรือเป็นผู้ผลิต ผู้ซื้อ - ขาย ผู้ขนส่ง อาจมีโทษหนักถึงประหารชีวิต

(2) ของต้องจำกัด คือ ของบางชนิดที่กฎหมายควบคุมการนำเข้ามาและการส่งออกไปนอกประเทศไทย การนำเข้าและส่งออกของต้องจำกัดจะต้องได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง และจะต้องนำมาแสดงต่อศุลกากรในเวลาปฏิบัติพิธีการศุลกากรด้วย ตัวอย่างเช่น

อาวุธ กระสุนปืน วัตถุระเบิด	(กรมตำรวจ)
พระพุทธรูป ศิลปวัตถุและโบราณวัตถุ	(กรมศิลปากร)
เครื่องวิทยุสื่อสารและอุปกรณ์โทรคมนาคม	(กรมไปรษณีย์โทรเลข)
พืช และส่วนต่าง ๆ ของพืช	(กรมวิชาการเกษตร)
สัตว์มีชีวิตและซากสัตว์	(กรมปศุสัตว์)
ยาและเคมีภัณฑ์บางชนิด	(สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา)

เงินตรา

(1) เงินตราไทย นำเข้าได้ไม่จำกัดจำนวนแต่นำออกได้ไม่เกิน 50,000 บาท ยกเว้นนำออกไปยังประเทศที่มีพรมแดนติดกับประเทศไทย เช่น พม่า ลาว เขมร มาเลเซีย และเวียดนาม นำออกไปได้ไม่เกิน 500,000 บาท

(2) เงินตราต่างประเทศ นำเข้าและนำออกได้ไม่จำกัดจำนวน

พิธีการศุลกากร

(1) ผู้เดินทางเข้ามาในประเทศไทย ต้องกรอกรายการในแบบ สำแดงรายการสิ่งของผู้โดยสาร (แบบ 211-Passenger Declaration) และยื่นต่อศุลกากร ขณะนำกระเป๋าและสัมภาระไปผ่านเจ้าหน้าที่ศุลกากร

(2) ผู้เดินทางที่ไม่มีของต้องเสียภาษีอากร ของต้องห้าม หรือของ ต้องจำกัด ให้ยื่นแบบสำแดงของติดตัวผู้โดยสารต่อเจ้าหน้าที่ศุลกากรในช่องเขียว (ไม่มี ของต้องสำแดง)

(3) ผู้เดินทางที่มีของต้องเสียภาษีอากร และหรือของต้องจำกัดให้ ยื่นแบบสำแดงของติดตัวผู้โดยสารต่อเจ้าหน้าที่ศุลกากรในช่องแดง (มีของต้องสำแดง)

(4) การเสียภาษีอากร ของติดตัวผู้โดยสารที่เป็นของต้องเสียภาษี อากร ให้เสียอากรปากระวางได้ในเวลาที่เดินทางมาถึง ภายใต้เงื่อนไขดังต่อไปนี้

- เป็นของที่นำเข้ามาใช้เอง ไม่ใช่เพื่อการค้า
- ของมีมูลค่าไม่เกิน 80,000 บาท
- ผู้โดยสารสามารถชำระค่าภาษีอากรเป็นเงินสดได้ในวันนำเข้า

การฝากเก็บของไว้ในอารักขาของศุลกากร

ผู้เดินทางที่เป็นชาวต่างชาติ และมีของต้องเสียอากร และหรือของ ต้องจำกัดเข้ามาในประเทศไทย โดยไม่มีความมุ่งหมายจะนำมาใช้ในประเทศไทย จะต้อง แจ้งแก่ศุลกากร และสามารถฝากของต้องเสียอากรและหรือของต้องจำกัดไว้ในอารักขา ของศุลกากรได้ และขอรับคืนไปในวันเดินทางออกนอกประเทศไทย โดยเสียค่าธรรมเนียม แก่ราชการในอัตราที่กำหนด

การใช้เอกสารคำประกัน เอ.ที.เอ.คาร์เน็ต(A.T.A.CARNET)

ของนำมาชั่วคราวและส่งกลับออกไปโดยใช้เอกสารคำประกัน เอ.ที.เอ.คาร์เน็ต ผู้เดินทางที่นำของดังกล่าวเข้ามาต้องแจ้งเจ้าหน้าที่ศุลกากรที่ช่องตรวจสีแดงเพื่ออำนวยความสะดวกผ่านพิธีการที่ทำการศุลกากร และก่อนเดินทางกลับออกไป จะต้องนำของและเอกสาร เอ.ที.เอ.คาร์เน็ต ไปแจ้งให้เจ้าหน้าที่ศุลกากรตรวจสอบให้ครบถ้วน มิเช่นนั้นจะถูกเรียกเก็บภาษีในภายหลัง สำหรับคนไทยที่ขอใช้สิทธิเอกสารคำประกัน เอ.ที.เอ.คาร์เน็ต เพื่อขออนำของออกไปชั่วคราว และนำกลับเข้ามาในภายหลังก็จะต้องปฏิบัติพิธีการท่านองเดียวกัน

การนำเข้าของต้องเสียภาษีอากร ของต้องห้าม หรือของต้องจำกัดเข้ามาในประเทศไทยโดยไม่สำแดง จะต้องรับโทษตามกฎหมายศุลกากร คือถูกปรับเป็นเงินไม่เกิน 4 เท่า ของราคารวมค่าอากร หรือจำคุกไม่เกิน 10 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับและถูกริบของกลางด้วย

การสำแดงรายการในแบบสำแดงรายการสิ่งของผู้โดยสาร (แบบ 211-Passenger Declaration) เป็นความเท็จ มีความผิดและมีโทษตามกฎหมายศุลกากร
